IV

(Πράξεις θεσπισθείσες πριν από την 1η Δεκεμβρίου 2009, δυνάμει της συνθήκης ΕΚ, της συνθήκης ΕΕ και της συνθήκης Ευρατόμ)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2009

σχετικά με το μέτρο C 19/08 (πρώην NN 13/08) που η Ιταλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ της Sandretto Industrie srl

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2009) 7184]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2010/215/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και αφού έλαβε υπόψη της παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2007 (εφεξής η «απόφαση έγκρισης») ([1]) η Επιτροπή ενέκρινε ενίσχυση ποσού 5 εκατ. EUR για τη διάσωση της Sandretto Industrie srl (εφεξής «Sandretto»). Η ενίσχυση συνίστατο σε εγγύηση επί δύο ανοιχτών πιστώσεων παρεχόμενων από ιδιωτικές τράπεζες, οι όροι των οποίων έπρεπε να ορισθούν μετά την έγκριση της Επιτροπής. Η Ιταλία δεσμευόταν να ανακαλέσει την εγγύηση εντός έξι μηνών από τη χορήγησή της και να υποβάλει στην Επιτροπή σχέδιο αναδιάρθρωσης της Sandretto εντός έξι μηνών από την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης.

(2) Ελλείψει πληροφοριών σχετικά με την εξέλιξη της κατάστασης, η Επιτροπή έστειλε στην Ιταλία επιστολή στις 14 Δεκεμβρίου 2007 (με αριθμό πρωτοκόλλου D/54995) για να ζητήσει ενημέρωση για την υπόθεση.

(3) Στην απάντηση που υπέβαλε με επιστολή στις 21 Ιανουαρίου 2008, η Ιταλία πληροφορούσε την Επιτροπή ότι η ενίσχυση χορηγήθηκε σε δύο δόσεις: η πρώτη στις 24 Ιουλίου 2007 και η δεύτερη στις 13 Αυγούστου 2007.

(4) Με επιστολή της στις 23 Ιανουαρίου 2008 (με αριθμό πρωτοκόλλου D/50314) η Επιτροπή ζήτησε από την Ιταλία να επιβεβαιώσει τη λήξη της εγγύησης στις 24 Ιανουαρίου 2008 ή εναλλακτικά να της διαβιβάσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης, προσθέτοντας ότι ελλείψει ταχείας απάντησης οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα πρότειναν την κίνηση της διαδικασίας επίσημης έρευνας.

(5) Με επιστολή στις 8 Φεβρουαρίου 2008 (με αριθμό πρωτοκόλλου A/2526), η Ιταλία ανακοίνωσε στην Επιτροπή ότι το πρώτο μέρος της εγγύησης είχε λήξει στις 24 Ιανουαρίου 2008 και ότι, μετά την αποτυχία διαφόρων προσπαθειών πώλησης του συνόλου της επιχείρησης, έγινε έγκαιρη προσφυγή στο αρμόδιο δικαστήριο, για την ενδεχόμενη μετατροπή της διαδικασίας σε πτώχευση.

(6) Η απόφαση κίνησης της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης, μαζί με την πρόσκληση στους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([2]). Η Ιταλία διαβίβασε τις παρατηρήσεις της με επιστολή στις 19 Μαΐου 2008 (με αριθμό πρωτοκόλλου A/9253). Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις από μέρους των ενδιαφερομένων.

(7) Ακολούθως, με επιστολές στις 20 Αυγούστου 2008 (με αριθμό πρωτοκόλλου D/53263) και στις 20 Οκτωβρίου 2008 (με αριθμό πρωτοκόλλου D/54063), η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες, τις οποίες παρέσχον οι ιταλικές αρχές με επιστολές αντιστοίχως στις 18 Σεπτεμβρίου 2008 (με αριθμό πρωτοκόλλου A/19134) και στις 4 Νοεμβρίου 2008 (με αριθμό πρωτοκόλλου A/23219).

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Η δικαιούχος

(8) Η Sandretto δραστηριοποιείται στον τομέα παραγωγής και πώλησης πρεσών έγχυσης θερμοπλαστικών υπό πίεση. Η επιχείρηση ιδρύθηκε το 1947 ως «Fratelli Sandretto» και έκτοτε άλλαξε πολλές φορές επωνυμία και εταιρική μορφή. Το 2007, όταν χορηγήθηκε η ενίσχυση, η Sandretto είχε κύκλο εργασιών 30 εκατ. EUR, απασχολούσε 340 εργαζομένους και αντιπροσώπευε μια σημαντική πραγματικότητα για την τοπική οικονομία, με δύο εργοστάσια που είχαν έδρα σε δύο δήμους της επαρχίας του Τουρίνου — το Grugliasco και το Pont Canavese — αμφότερα επιλέξιμα για ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

([1]) Απόφαση N 802/06 (ΕΕ C 43 της 27.2.2007, σ. 2).

([2]) ΕΕ C 137 της 4.6.2008, σ. 12.

(9) Η εταιρεία κηρύχθηκε αφερέγγυος τον Μάρτιο του 2006 και ακολούθως τέθηκε υπό έκτακτη διαχείριση, με προοπτική τη δυνατότητα συνέχισης της δραστηριότητάς της ([3]). Ωστόσο, εγκαταλείφθηκε η συνέχιση της οικονομικής δραστηριότητας, αφού, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο νομοθετικό διάταγμα 270/99 ([4]), ο έκτακτος διαχειριστής κίνησε τη διαδικασία εκκαθάρισης της εταιρείας και ακολούθως την πώληση των περιουσιακών της στοιχείων, σύμφωνα με την έγκριση του αρμόδιου υπουργείου στις 27 Φεβρουαρίου 2007.

(10) Διάφορες δημοπρασίες που οργανώθηκαν με σκοπό την πώληση μεγάλου μέρους των στοιχείων ενεργητικού ([5]) θεωρήθηκαν ακατάλληλες, μέχρις ότου, στις 24 Μαΐου 2008, επήλθε προκαταρκτική συμφωνία με τη βραζιλιάνικη εταιρεία Industrias Romi SA, και στις 12 Ιουνίου 2008 συνάφθηκε η οριστική σύμβαση μεταξύ της Sandretto και της Romi Italia srl, ιταλικής θυγατρικής της αγοράστριας.

(11) Στις 29 Ιουλίου 2008, το δικαστήριο του Τουρίνου πιστοποίησε την προαναφερθείσα πράξη περιουσιακών στοιχείων. Από αυτή την ημερομηνία, η Sandretto έπαυσε, κατά συνέπεια, κάθε δραστηριότητα και δεν θα υφίσταται πλέον ως νομικό πρόσωπο μόλις τα περιουσιακά της στοιχεία διανεμηθούν μεταξύ των πιστωτών της.

Το μέτρο ενίσχυσης

(12) Μολονότι η ενίσχυση για τη διάσωση εγκρίθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2007, οι υποκείμενες ανοιχτές πιστώσεις ύψους 5 εκατ. EUR χορηγήθηκαν σχεδόν έξι μήνες μετά την έγκριση: το πρώτο μέρος στις 24 Ιουλίου 2007 κ. το δεύτερο στις 13 Αυγούστου 2007. Σύμφωνα με την Ιταλία, αυτή η χρονική περίοδος ήταν αναγκαία για τους διαχειριστές προκειμένου να επιλέξουν τις ιδιωτικές τράπεζες που θα χορηγούσαν τις ανοικτές πιστώσεις και θα συμφωνούσαν τους όρους της χρηματοδότησης.

(13) Η ενίσχυση για τη διάσωση χορηγήθηκε υπό μορφή εγγύησης για δύο ανοιχτές πιστώσεις 2,5 εκατ. EUR εκάστη, που χορηγήθηκαν από την Banca Popolare di Novara και την Banca Intesa Sanpaolo.

(14) Σύμφωνα με την Ιταλία, η εγγύηση που σχετίζεται με το πρώτο μέρος της ενίσχυσης κατέπεσε στις 24 Ιανουαρίου 2008. Στους έξι μήνες που ακολούθησαν την έγκριση, η Ιταλία δεν υπέβαλε κανένα σχέδιο αναδιάρθρωσης (ή εκκαθάρισης) της εταιρείας. Κατόπιν της κίνησης της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Ιταλία γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι η δημόσια εγγύηση σχετικά με αμφότερα τα δάνεια είχε καταπέσει ([6]).

III. **ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

(15) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή θεώρησε ότι υφίσταντο ενδείξεις ότι η Sandretto είχε παύσει να τυγχάνει της ενίσχυσης για τη διάσωση στη λήξη της προθεσμίας των έξι μηνών από τη χορήγηση του πρώτου μέρους, δηλαδή στις 24 Ιανουαρίου 2008.

(16) Επιπλέον, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα η ενίσχυση για τη διάσωση να θεωρηθεί παρανόμως παραταθείσα ως ενίσχυση για την αναδιάρθρωση σύμφωνα με την έννοια των σημείων από το 34 έως το 51 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ([7]) (εφεξής: «οι κατευθυντήριες γραμμές»), ιδίως ελλείψει ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης.

IV. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ**

(17) Οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή στις 18 Μαΐου 2008, στην οποία ανακοίνωναν ότι η εγγύηση προς κάλυψη της χρηματοδότησης που χορηγήθηκε σε δύο μέρη, στις 24 Ιουλίου και στις 13 Αυγούστου 2007, είχε καταπέσει από τις χορηγούσες τράπεζες, αντιστοίχως στις 23 Μαρτίου και 4 Απριλίου 2008.

(18) Όσον αφορά την απαιτητέα πίστωση του κράτους έναντι της Sandretto κατόπιν της κατάπτωσης της εγγύησης, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι πρόκειται για προεκπεστέα πίστωση. Τούτο σημαίνει ότι το κράτος είναι προτιμησιακός πιστωτής όσον αφορά την ανάκτηση της πίστωσης. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές είναι δυνατόν να προβλεφθεί με επαρκή βεβαιότητα η πλήρης ανάκτηση της χρηματοδότησης.

(19) Τέλος, οι ιταλικές αρχές παρέσχον πληροφορίες όσον αφορά τη ρευστότητα της Sandretto, καθώς και για τις διάφορες δημοπρασίες που οργανώθηκαν για την πώληση των περιουσιακών στοιχείων κατά την περίοδο Ιουνίου 2007 - Μαΐου 2008, που οδήγησαν στη μερική εξαγορά από μέρους της Romi Italia srl.

(20) Ακολούθως, σε απάντηση στα αιτήματα της Επιτροπής σχετικά με την πώληση στην Romi Italia srl ορισμένων περιουσιακών στοιχείων της Sandretto, οι ιταλικές αρχές παρέσχον τις ακόλουθες πληροφορίες.

(21) Η Romi Italia srl απέκτησε μέρος των περιουσιακών στοιχείων της Sandretto έναντι 7,9 εκατ. EUR. Αυτή η τιμή, αν και είναι χαμηλότερη από εκείνη που προκύπτει από την εκτίμηση της επιχείρησης που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο 2007, ήταν η καλύτερη επιτευχθείσα μετά την αποτυχία των διαφόρων δημοπρασιών. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, πρέπει κατά συνέπεια να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί στην αξία της αγοράς.

(22) Από τις 29 Ιουλίου 2008, η Sandretto έπαυσε κάθε δραστηριότητα, κατόπιν της απόφασης του δικαστηρίου του Τουρίνου, και δεν θα υφίσταται πλέον ως νομικό πρόσωπο μόλις τα περιουσιακά της στοιχεία διανεμηθούν μεταξύ των πιστωτών της.

(23) Οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν επιπλέον ότι η Romi Italia srl δεν ανέλαβε κανένα υφιστάμενο στοιχείο παθητικού της Sandretto. Πράγματι, η Sandretto έπαυσε όλες τις σχέσεις εργασίας με τους εργαζομένους της και η Romi Italia srl ανέλαβε νέες και διαφορετικές σχέσεις εργασίας, εκ των οποίων μόνο ένα μέρος αφορά πρώην εργαζομένους της Sandretto.

([3]) Άρθρο 54 του νομοθετικού διατάγματος 270/1999, βλέπε κατωτέρω, υποσημείωση 4.

([4]) «Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'articolo 1 della legge 30 luglio 1998, n. 274» (Νέο πλαίσιο για την έκτακτη διαχείριση των μεγάλων επιχειρήσεων που έχουν καταστεί αφερέγγυες, δυνάμει του άρθρου 1 του νόμου αριθ. 274, της 30ής Ιουλίου 1998), δημοσιευθείσα στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας* (*Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana*) αριθ. 185 της 9ης Αυγούστου 1999.

([5]) Τα απομένοντα στοιχεία ενεργητικού αποτελούνται κυρίως από το Μουσείο Sandretto, που εκθέτει διάφορα αντικείμενα design πλαστικών.

([6]) Βλέπε κατωτέρω, αιτιολογική σκέψη 17.

([7]) ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

Η Romi Italia srl δεν αντικατέστησε την Sandretto σε καμία σχέση με αντιπροσώπους, προμηθευτές και πελάτες της Sandretto, αλλά την αντικατέστησε αποκλειστικά στις άκρως απαραίτητες σχέσεις όσον αφορά τη διαχείριση της επιχείρησης (παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και φωταερίου, συντήρηση, ασφάλεια).

V. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ**

V.1. **Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης**

(24) Η Επιτροπή φρονεί ότι το μέτρο ενίσχυσης για τη διάσωση συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Το μέτρο έλαβε τη μορφή εγγύησης που συνιστά ωφέλημα που χρηματοδοτείται με κρατικούς πόρους. Το μέτρο είναι επιλεκτικό αφού αφορά μόνο την Sandretto και ενδέχεται να νοθεύει τον ανταγωνισμό, αφού εγγυάται στην επιχείρηση ένα πλεονέκτημα σε σύγκριση με άλλους ανταγωνιστές που δεν τυγχάνουν της ενίσχυσης. Τέλος, η αγορά στην οποία δραστηριοποιείται η Sandretto χαρακτηρίζεται από σημαντικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών ([8]).

V.2. **Συμβιβασιμότητα της ενίσχυσης για τη διάσωση**

(25) Σύμφωνα με το σημείο 25 στοιχείο α) των κατευθυντηρίων γραμμών, η ενίσχυση για τη διάσωση πρέπει να παύσει εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες από την καταβολή της πρώτης δόσης στην επιχείρηση.

(26) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η πρώτη δόση της ενίσχυσης καταβλήθηκε στις 24 Ιουλίου 2007. Κατά συνέπεια, η εγγύηση έπρεπε να είχε ανακληθεί εντός της 24ης Ιανουαρίου 2008 και το δάνειο να είχε επιστραφεί, όπως παραδέχτηκαν οι ιταλικές αρχές στην ανακοίνωση της 2ας Φεβρουαρίου 2008 ([9]).

(27) Τη στιγμή της κοινοποίησης της ενίσχυσης για τη διάσωση, η Ιταλία είχε δεσμευθεί να ανακαλέσει την ενίσχυση εντός έξι μηνών από την καταβολή του δανείου και να παράσχει στην Επιτροπή ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης για την Sandretto εντός έξι μηνών από την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης.

(28) Ωστόσο, η Ιταλία δεν υπέβαλε ποτέ σχέδιο αναδιάρθρωσης (ή εκκαθάρισης). Αντιθέτως, στη λήξη των προβλεπομένων έξι μηνών, η εγγύηση κατέπεσε και η Sandretto κατέληξε να οφείλει 5 εκατ. EUR στο κράτος. Μέχρι τώρα, η Ιταλία δεν έχει αποδείξει ότι αυτό το χρέος έναντι του κράτους έχει εξοφληθεί.

(29) Επιπλέον, δεν φαίνεται να υφίστανται οι προϋποθέσεις για παράταση βάσει του σημείου 26 των κατευθυντηρίων γραμμών. Σύμφωνα μ' αυτή τη διάταξη, μια ενίσχυση για τη διάσωση δύναται να παραταθεί μέχρι τη στιγμή της έκδοσης από μέρους της Επιτροπής απόφασης σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης, εάν το τελευταίο υποβλήθηκε εντός της προθεσμίας των έξι μηνών από την έγκριση της ενίσχυσης για τη διάσωση, γεγονός που δεν έχει επαληθευθεί.

(30) Τέλος, μια εγγύηση που παρατείνεται πέραν της προθεσμίας των έξι μηνών δεν μπορεί να θεωρηθεί ενίσχυση για την αναδιάρθρωση (παράνομη), αφού δεν έχει κοινοποιηθεί κανένα σχέδιο αναδιάρθρωσης, ούτε κανένα μέτρο που θα ήταν σε θέση να ανταποκριθεί στα κριτήρια που προβλέπονται στα σημεία 34 και επόμενα των κατευθυντηρίων γραμμών.

(31) Κατά συνέπεια, συνάγεται ότι η ενίσχυση για τη διάσωση πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση της απόφασης έγκρισης και ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη ενίσχυση για την αναδιάρθρωση, αφού δεν τηρείται κανένας από τους όρους που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές.

(32) Επιπλέον, επειδή η δικαιούχος δεν έπαυσε να λαμβάνει ενίσχυση για τη διάσωση μετά τη λήξη της προθεσμίας των έξι μηνών που αναφέρεται στην απόφαση έγκρισης, η Επιτροπή εξάγει το συμπέρασμα ότι μετά τις 24 Ιανουαρίου 2008 το εν λόγω μέτρο ενίσχυσης πραγματοποιήθηκε καταχρηστικά κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ([10]) (εφεξής ο «κανονισμός διαδικασίας»), αφού η ενίσχυση δεν χρησιμοποιήθηκε από τη δικαιούχο κατά παράβαση απόφασης που εξεδόθη δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 3 του κανονισμού διαδικασίας.

V.3. **Ανάκτηση**

(33) Βάσει της αιτιολογικής σκέψης 15 του κανονισμού διαδικασίας, η Επιτροπή επισημαίνει ότι «οι ενισχύσεις που χορηγούνται καταχρηστικά δύνανται να παράγουν στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς αποτελέσματα παρόμοια με εκείνα των παράνομων ενισχύσεων και ότι, κατά συνέπεια, θα έπρεπε να εφαρμόζονται σ' αυτές ανάλογες διαδικασίες».

(34) Το άρθρο 14 του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι, σε περίπτωση αποφάσεων αρνητικών όσον αφορά παράνομες ενισχύσεις, η Επιτροπή αποφασίζει την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον δικαιούχο. Το άρθρο 16 ορίζει κατόπιν ότι για τις ενισχύσεις που εφαρμόστηκαν καταχρηστικά εφαρμόζεται mutatis mutandis, μεταξύ άλλων, το άρθρο 14. Κατά συνέπεια, σε ό,τι αφορά την καταχρηστική εφαρμογή της ενίσχυσης μετά τις 24 Ιανουαρίου 2008, η Ιταλία υποχρεούται να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ανάκτηση της ενίσχυσης υπέρ της Sandretto, καθώς και των τόκων από την ημερομηνία στην οποία η παράνομα χρησιμοποιηθείσα ενίσχυση τέθηκε στη διάθεση της ανωτέρω δικαιούχου, μέχρι την ημερομηνία ανάκτησης.

(35) Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση, μετά τη χορήγηση της ενίσχυσης, έλαβε χώρα πώληση περιουσιακών στοιχείων πλήρως σύννομη με τη διαδικασία εκκαθάρισης που προβλέπεται από την ιταλική έννομη τάξη ([11]), η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει εάν το ωφέλημα μετακυλίστηκε ενδεχομένως στον αγοραστή. Γι' αυτόν τον σκοπό, η Επιτροπή πρέπει να αξιολογήσει εάν τα περιουσιακά στοιχεία πωλήθηκαν στην τιμή αγοράς. Εάν προκύψει ότι στην πραγματικότητα πωλήθηκαν σε τιμή χαμηλότερη από την τιμή τους στην αγορά, η εντολή ανάκτησης πρέπει να επεκταθεί και στον αγοραστή ([12]).

([8]) Βλέπε παραγράφους 4-6 της απόφασης έγκρισης, που αναφέρεται ανωτέρω στην υποσημείωση 1.

([9]) Βλέπε παραγράφους 16-18 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

([10]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

([11]) Βλέπε ανωτέρω, αιτιολογική σκέψη 9.

([12]) Παράγραφοι 32 έως 35 της ανακοίνωσης της Επιτροπής Για μια αποτελεσματική εφαρμογή των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες τα κράτη μέλη διατάσσονται να ανακτήσουν παράνομες και ασυμβίβαστες κρατικές ενισχύσεις (ΕΕ C 272 της 15.11.2007, σ. 4).

(36) Ύστερα από αίτημα της Επιτροπής, οι ιταλικές αρχές ανακοίνωσαν ([13]) ότι η Romi Italia srl εξαγόρασε το μεγαλύτερο μέρος των περιουσιακών στοιχείων της Sandretto για 7,9 εκατ. EUR συνολικά, εκ των οποίων 2,48 εκατ. EUR για συμμετοχές σε αλλοδαπές εταιρείες και 5,42 εκατ. EUR για άλλα υλικά και άυλα περιουσιακά στοιχεία (κτίρια, μηχανήματα, εμπορικά σήματα). Η τιμή που επιτεύχθηκε για τα υλικά και άυλα περιουσιακά στοιχεία (5,42 εκατ. EUR) είναι χαμηλότερη σε σύγκριση με την αντίστοιχη αξιολόγηση που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο του 2007, ίση με 7,5 εκατ. EUR. Πάντως, πρόκειται για τιμή ανώτερη από οποιαδήποτε άλλη προσφορά που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, πρέπει κατά συνέπεια να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί στην αξία της αγοράς.

(37) Επιπλέον, από την ανάλυση των συμβάσεων μεταξύ της Sandretto και της Romi Italia srl, καθώς και από τις ανακοινώσεις των ιταλικών αρχών, προέκυψε ότι η ROMI Italia srl δεν ανέλαβε κανένα υφιστάμενο στοιχείο παθητικού της Sandretto, ότι η τελευταία έπαυσε όλες τις εργασιακές σχέσεις με τους δικούς της εργαζόμενους και η Romi Italia srl συνήψε νέες σχέσεις εργασίας, από τις οποίες μόνο ένα μέρος αφορά πρώην εργαζομένους της Sandretto, ότι η Romi Italia srl δεν αντικατέστησε τη Sandretto σε καμία σχέση με αντιπροσώπους, προμηθευτές και πελάτες, περιοριζόμενη να αντικαταστήσει αποκλειστικά τη Sandretto στις απαραίτητες συμβάσεις υπηρεσιών και ασφαλείας.

(38) Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή εξήγαγε το συμπέρασμα ότι εκ των πραγμάτων η Romi Italia δεν συνεχίζει την επιχειρηματική δραστηριότητα της Sandretto. Κατά συνεπεία, η Επιτροπή φρονεί ότι η πράξη αποτελεί πράξη που αφορά περιουσιακά στοιχεία και όχι πώληση μιας εν λειτουργία επιχείρησης. Βάσει των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες τη στιγμή της έκδοσης της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή δεν έχει λόγους να κρίνει ότι η τιμή που κατέβαλε η Romi Italia srl δεν αποτελεί την τιμή της αγοράς.

(39) Σε τέτοιες περιστάσεις, η Επιτροπή κρίνει, κατά συνέπεια, ότι η ενίσχυση δεν χορήγησε αποκλειστικό πλεονέκτημα στη Sandretto Industrie srl και ότι το ωφέλημα δεν μετακυλίστηκε στη Romi Italia srl. Συνεπώς, η ανάκτηση αφορά αποκλειστικά τη Sandretto Industrie srl.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(40) Η Επιτροπή, συνάγει ότι το μέτρο που συνίσταται σε ενίσχυση για τη διάσωση ύψους 5 εκατ. EUR, που παρατάθηκε πέραν της 24ης Ιανουαρίου 2008 και την οποία η Sandretto έλαβε μέχρι την πλήρη παύση της δραστηριότητάς της στις 29 Ιουνίου 2009, συνιστά ενίσχυση που καταβλήθηκε καταχρηστικά και που δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και ότι η Ιταλία πρέπει να την ανακτήσει από τη δικαιούχο επιχείρηση Sandretto Industrie srl,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση ύψους 5 εκατ. EUR που καταβλήθηκε από την Ιταλία και τέθηκε καταχρηστικά στη διάθεση της δικαιούχου Sandretto Industrie srl μετά την 24η Ιανουαρίου 2008, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

1. Η Ιταλία ανακτά από τη δικαιούχο την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1.

2. Τα ανακτώμενα ποσά περιλαμβάνουν τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν στη διάθεση της δικαιούχου μέχρι τον χρόνο της πραγματικής τους ανάκτησης.

3. Οι τόκοι υπολογίζονται με τη μέθοδο του ανατοκισμού σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004, όπως τροποποιήθηκε ([14]).

4. Η Ιταλία ακυρώνει όλες τις πραγματοποιηθείσες πληρωμές βάσει της ενίσχυσης του άρθρου 1, με ισχύ από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

1. Η ανάκτηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 1 είναι άμεση και αποτελεσματική.

2. Η Ιταλία διασφαλίζει την εκτέλεση της παρούσας απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

Άρθρο 4

1. Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία υποβάλλει στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το συνολικό ποσό (αρχικό κεφάλαιο και τόκους ανάκτησης) που θα πρέπει να ανακτηθεί από τη δικαιούχο·

β) λεπτομερή περιγραφή των μέτρων που έχει ήδη λάβει και προγραμματίσει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση·

γ) έγγραφα που αποδεικνύουν ότι έχει δοθεί εντολή στη δικαιούχο να επιστρέψει την ενίσχυση.

2. Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή για την πρόοδο των εθνικών μέτρων που ελήφθησαν για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης μέχρι να ολοκληρωθεί η ανάκτηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 1. Αυτή υποβάλλει αμέσως, με απλό αίτημα της Επιτροπής, πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχει ήδη λάβει και προγραμματίσει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση. Παρέχει επίσης λεπτομερείς πληροφορίες για τα ποσά των ενισχύσεων και των τόκων που έχουν ήδη ανακτηθεί από τη δικαιούχο.

([13]) Βλέπε ανωτέρω, αιτιολογική σκέψη 7.

([14]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1).

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 30 Σεπτεμβρίου 2009.

Για την Επιτροπή
Neelie KROES
Μέλος της Επιτροπής